



ת"ד 54/12/15 - קוסאיי מילאד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 54-12-15 מדינת ישראל נ' מילאד
תיק חיצוני: 385653/2015

מספר בקשה: 4

בפני	כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מבקשים	קוסאיי מילאד
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. כנגד המבקש - הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש, עבירה שגרמה לת"ד, התנהגות הגורמת נזק, אי עצירת רכב במקום התאונה, אי מסירת פרטים בתאונת נפגעים, אי הודעה מיד על תאונה, ואי הגשת עזרה לנפגע בתאונה.
2. ביום 22.6.16 ביקש הנאשם שנכח בדיון דחיה על מנת להסדיר ייצוג, והדיון נדחה ליום 25.9.16.
3. הנאשם לא התייצב לדיון ביום 25.9.16 והוצא כנגדו צו הבאה ונקבע דיון ליום 13.12.16.
4. הנאשם לא התייצב לדיון ביום 13.12.16, ולפיכך ההליכים בתיק הותלו והנאשם הוכרז כעבריין נמלט.
5. ביום 27.12.16 הוגשה בקשה ע"י ב"כ של הנאשם לביטול הכרזתו של הנאשם כ"עבריין נמלט", בבקשה נטען כי הנאשם שהה בחו"ל ולא היה מודע לדיונים המתקיימים בעניינו.
בקשה זו נדחתה על ידי.
6. בקשה נוספת שהוגשה בעניין זה ביום 1.1.17 נדחתה.
7. על בקשה זו הוגש ביום 8.1.17 ערר לביהמ"ש המחוזי בה נטען בין השאר כי הכרזתו של הנאשם כ"עבריין נמלט" פוגעת בהמשך לימודיו בחו"ל.
8. ביום 9.1.17 דחה ביהמ"ש המחוזי את הערר וכדברי כב' הש' בכור: **"הערר נדחה, וטוב לו לולא היה בא לעולם"**.
9. ביום 9.1.17 הגיש הנאשם בקשה לביטול צו ההבאה לנוכח העובדה כי הנאשם הפקיד ערבות עצמית וערבות צד ג'.

עמוד 1



לנוכח עמדת התביעה צו ההבאה בוטל.

10. הנאשם וב"כ לא התייצבו לדיון שנקבע ליום 29.5.17, וניתנה החלטה כי למרות שעל פניו היה ראוי להוציא צו הבאה כנגד הנאשם ולחלט את הערבויות, אך מטעמי חסד ונוכח הבטחתו הטלפונית של ב"כ הנאשם, כי הנאשם יתייצב לדיון הבא, נדחה הדיון ליום 1.6.17 ולא הוצא צו הבאה, כן נקבע כי השאלה בעניין זה ובעניין הוצאות משפט תידון בישיבה הבאה.

11. בדיון ביום 1.6.17 ניתנה החלטה כי לנוכח התנהגות הנאשם בהליכים, מוצא צו עיכוב יציאה מן הארץ עד סיום ההליכים בתיק.

12. בדיון שהתקיים ביום 15.6.17 כפר הנאשם באשמה והדיון נקבע להוכחות. יודגש כי התאריך אשר נקבע, תואם יומנו של ביהמ"ש ותואם עם הנאשם וב"כ!

13. ביום 18.6.17 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לביטול צו עיכוב היציאה מהארץ בטענה כי המבקש לומד בחו"ל והצו פוגע בהמשך לימודיו.

ביום 21.6.17 התקבלה עמדת התביעה לפיו לנוכח חומרת האישומים כנגד הנאשם, הם מתנגדים לבקשה.

14. סעיף 44(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 קובע כי:

"בית משפט רשאי לצוות על נאשם או על נידון, שערעור תלוי ועומד על פסק דינו, לתת ערובה, אף אם אינו מוסמך להורות על מעצרו לפי סעיף 21, כדי להבטיח את התייצבותו למשפט, ומשעשה כן, יראו את הנאשם או את הנידון כמי ששוחרר בערובה."

ביהמ"ש העליון במספר החלטות הכיר באפשרות להטיל על נאשמים הגבלות רציניות מערובה כספית לצורך הבטחת התייצבות גם ללא עילת מעצר, כגון איסור יציאה מהארץ.

לעניין זה ראה :

בשפ 3611/93 ציון בן מאיר פרץ נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(1) 855.

בשפ 1986/94 מדינת ישראל נ' אלברט בן דוד עמר, פ"ד מח(3) 133.

בשפ 5767/91 מדינת ישראל נ' יאיר בן אפרים לוי, פ"ד מו(1) 394.

15. בעניינו הנאשם לא התייצב למספר דיונים למרות שהנאשם ידע על קיומם ואף הוצא כנגדו צו הבאה, במקרה הראשון הנאשם לא התייצב לדיון למרות שנכח בדיון קודם בו נקבע מועד הדיון, אליו לא התייצב הנאשם, כאמור לעיל, בתגובה להכרזתו של הנאשם כעברין נמלט בגין אי התייצבותו נטען ע"י ב"כ של הנאשם כי הנאשם שהה בחו"ל ולא היה מודע לדיונים המתקיימים בעניינו.

16. לפיכך לנוכח חומרת האישומים העומדים ותלויים כנגד הנאשם, ולנוכח העובדה כי הנאשם לא התייצב בעבר מספר



פעמים לדיונים בעניינו, ולנוכח העובדה כי הנאשם תלה את אי התייצבותו בעבר בעובדה כי שהה בחו"ל, הריני דוחה הבקשה לביטול צו עיכוב היציאה מהארץ שהוצא כנגד הנאשם.

הריני בדעה כי אמירתו של ביהמ"ש המחוזי "הערר נדחה, וטוב לו לולא היה בא לעולם", יפה לענייננו.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ז, 21 יוני 2017, בהעדר הצדדים.